

angaende Margarinen, men en faare ringe Erfaring med Hensyn til Margarineost. At denne er meget uvelkommen i England som Importgenstand, kan det ærede Medlem jo læse sig til, men man kan være forsikret om, at Bestemmelsen ogsaa skal blive anvendt loyalt. Naar jeg har taget imod disse to Forslag, er det væsentlig af disse Grunde.

— Forslaget under Nr. 9, at Ordet „forhandle“ skal udgaa, er jeg ikke saa glad ved, men jeg maa efter den ærede Ordførers Udtalelser antage, at man ved dette Forslag alene har sigtet paa Købmænd og Høtere, dem, der i det hele taget have Handelsberettigelse, og ikke paa andre. Jeg antager, at denne Bestemmelse maa forstås saaledes, at det, man har villet, er at give dem, der have Handelsbedrift, Udgang til at tilvirke Smør og ikke give Forbud mod at sælge Margarine tillige. Jeg tror nok, at den ærede Ordfører motiverede det saaledes, og det vil efter min Mening ogsaa være den rigtige Forstaaelse. Forslaget under Nr. 10, at første Stykke af § 11 skal udgaa, skal jeg ogsaa finde mig i, skønt nødvendig nok, men det er maaske et Spørgsmaal, der mere passende — det indrømmer jeg — vil kunne finde sin Afgørelse under en anden Lov end denne. Det eneste Vædringsforslag, jeg altsaa ikke kan ønske at se vedtaget, er det, at Loven kun skal gælde i 5 Aar. Naar man i og for sig er tilfreds med en Lov, og det er jo antagelig de fleste af Udvalgets Medlemmer og vel ogsaa af Tingets Medlemmer, er der ingen Grund til kun at give den paa 5 Aar, ligesom det ogsaa er behynderligt at give denne Lov paa 5 Aar, naar man dog indsætter et Udførselsforbud i den. At ærede Medlemmer, der helst ville stemme imod Loven, kun ønske den givet paa 5 Aar eller for saa kort Tid som muligt, kan jeg forstå; at saaledes de ærede Medlemmer for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Veth) og Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) helst vilde se den givet paa 5 Aar eller for saa kort Tid som muligt, er faare forklarligt, men at de ærede Medlemmer, der i det hele taget kunne slutte sig til Loven, ikke vilde give den paa længere Tid, det forstaaer jeg ikke. Det har virkelig Betydning, at man giver en saadan Lov en varig Karakter, ganske særlig paa Grund af det Indhold, Loven har, idet den jo inde-

holder et Udførselsforbud, og jeg har endnu ikke opgivet Haabet om at faa den som varig Lov.

Man have de to ærede Medlemmer mere udtalt sig mod Loven i det hele taget end egentlig mod de enkelte Bestemmelser i den, og ganske særlig har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds gjort det. Det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds var jo ogsaa inde paa det og talte om Farvetablerne og deres Uanvendelighed, men de have jo nu været anvendte i adskillige Aar uden i Praksis at have voldt nogen Vanskelighed, særlig overfor den indenlandske Produktion have de aldrig voldt nogen Vanskelighed, og jeg tror, at naar de have staaet deres Prøve i Praksis tidligere, skal man ikke være bange for ogsaa at anvende dem i Fremtiden. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds mente at kunne sige, at Loven ikke har gavnet os det allermindste, men derimod skadet vort Land, idet den havde forhindret Udførsel af Margarine, som man den Gang var godt i Færd med. Jeg skal nu ikke omtale den Debat, der saa udførlig blev ført for nogle Aar siden derom, og det ærede Medlem vil jo ogsaa erindre, at jeg den Gang lagde særlig Vægt paa at faa Farvebestemmelsen, idet jeg mente, at vi saa nok foreløbig kunde komme ud af Kisten. Det var i Kraft af den Mening, jeg havde den Gang, at man kun kunde sælge Margarine i England, naar den saa ud som Smør, ikke fordi jeg beskyldte nogen for at have solgt Margarine som Smør, men fordi jeg vidste, at Køberne gerne vilde være i den Illusion, at Margarine var ligesaa godt som Smør. Det viste sig ogsaa, at Farvebestemmelsen var i Stand til at slaa igennem, som man ønskede det. Men at det skulde være til Gavn for vort Land at faa en stor Eksport af Margarine, hvorved vi paa et Par Aar vilde faa vort Smør forblandet med Margarine, er dog noget, om hvilket det ærede Medlem ikke uden videre kan sige, at saaledes er det. Det er det ærede Medlems Mening, men det har aldrig været min Mening, og det har heller aldrig været Tingets Mening, thi saa havde det ikke givet den vedkommende MargarineLov. Det ærede Medlem var inde paa forskellige landøkonomiske Studier, og jeg maa ogsaa sige,